

בנין עזריאל: נשואו קול (ישעי' נ"ב, ה)

בענין השיבות לימוד פנימיות התורה והגאולה

שלש פעמים ביקרו יחדיו הרבנים הראשיים שבארץ הקודש אצל הרבי מליובאוויטש ופעם נוספת הגיע הראשון לציון הגאון הרב מרדכי אליהו לבדו לפגישה מיוחדת עם הרבי. לפנינו לקט חלקי מרשימת דברי הרבי מליובאוויטש בעת ביקורי הרבנים הראשיים הראשון לציון הרב מרדכי אליהו זצ"ל והרב אברהם אלקנה שפירא זצ"ל.

אם "שיחת חולין של תלמידי חכמים צריכה לימוד", על אחת כמה וכמה שיחות קודש על טהרת הקודש של שלשה מגדולי חכמי ישראל בדורנו – שבודאי צריכים לימוד. טעמו וראו.

וקראתם דרוז פארץ:
(בהר כה, י)

תוכן וכותרות הענינים

הביקור הראשון – כסלו ה'תשד"מ

(תורת מנחם תשמ"ה – חלק חמישי – ע' 3084 – 3110 - בלת"מ)

- א. כדורות האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה! 691
- ב. שהרבנים הראשיים יצאו יחדיו ב"קול קורא" לעורר לימוד פנימיות התורה 692
- ג. הראי"ה קוק ז"ל אודות ההכרח והצורך ללמוד קבלה לקרוב הגאולה 692
- ד. אודות לימוד הקבלה אצל הספרדים 693
- ה. לימוד פנימיות התורה שייך לכל החוגים בבני ישראל 694
- ו. להפיץ את הרעיון של לימוד פנימיות התורה בכל חוגי בני ישראל 694
- ז. רבים מישראל בודאי ישמעו לקריאה ויתחילו ללמוד פנימיות התורה 695
- ח. היחידים שהחזיקו מעמד בנסיונות המהפכה ברוסיה 695
- ט. פנימיות התורה היא ה'תרופה' למחלות דעקבתא דמשיחא 696
- י. בימינו בטלה ההגבלה גם בנוגע ללימוד פנימיות התורה 696
- יא. גוברת ההתעניינות בעולם הישיבות בכל הקשור ללימוד קבלה וחסידות 697
- יב. לימוד פנימיות התורה להביא את הגאולה! 698
- יג. הדפסת ספרי פנימיות התורה באופן ד"אחישנה" 698
- יד. לימוד פנימיות התורה כהכנה ללימוד שלעתיד לבוא 699
- טו. שהרבנים הראשיים יצאו ב"קול קורא" לעורר ללמוד פנימיות התורה 699
- טז. הלואי יסכימו הרבנים הראשיים להצעת לימוד למעשה בפועל 700
- יז. לימוד פנימיות התורה מועיל גם בקשר למצב העולם 701
- יח. אין מה לפחד מלימוד הזוהר 701
- יט. וב"אחישנה" גופא – יכולים לזרו שיהי' באופן "דאחישנה"! 701
- כ. לצאת ב"קול-קורא" אודות לימוד הנגלה ופנימיות התורה יחדיו 703

הביקור השני – אדר שני ה'תשמ"ו

(תורת מנחם – תשמ"ו – חלק שני – ע' 830 – 862 מוגה)

- א. מעלת הגאולה גם באופן של מציאה 704
- ב. אולי יתקבצו כל הרבנים ויפסקו שמישיח יבוא מיד! 704
- ג. לדרוש ולתבוע מהקב"ה את הגאולה 705
- ד. זעקת היהודי – היכן היא השכינה? 706
- ה. הרבנים צריכים לפסוק שצריך להיות "מסמך גאולה לגאולה" 706
- ו. גאולת מצרים והגאולה העתידה 707
- ז. ישנו רמז על חסידות חכמה בינה דעת 708
- ח. מבקשים ברכתו של הרבי 708

הביקור השלישי – אייר ה'תשמ"ט

(תורת מנחם תשמ"ט – חלק שלישי – ע' 127 – 146 - מוגה)

- א. ברכה על ניסי הגאולה העתידה 709
- ב. נברר אצל אליהו הנביא כל הספקות 709
- ג. בכל אחד מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח צדקנו 710
- ד. מדוע הרמב"ם מאריך בראיות על מלך המשיח 710
- ה. האמונה וההשתוקקות לביאת המשיח 711
- ו. צריך פסק דין שמושיח צריך לבוא מיד! 712
- ז. הצורך בקריאה והכרזה ללימוד תורת הסוד 712
- ח. בכל אחד מישראל שייך גילוי שער הנו"ן 713
- ט. גם שאלה זו תפתר ע"י אליהו הנביא 713
- י. "כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון" 714

הביקור הרביעי – חשוון ה'תשנ"ב

(תורת מנחם ה'תשנ"ב – חלק ראשון – ע' 227-245 - מוגה)

- א. הרבנים צריכים לפרסם פסק-דין ש"כלו כל הקיצין" 715
- ב. תנגלה רוח הקדושה - רוח אפינו משיח ה' 715
- ג. הגאולה עומדת כבר על סף הפתח 716
- ד. אשרי חלקם של הספרדים 716
- ה. צריכים לפסוק שתבוא הגאולה ממש 717
- ו. נפסקו שמישיח יבוא מיד ממש! 717
- ז. שבקרוב ממש תהיה הגאולה שנוכה לביאת הגואל מיד, היום ממש! 718

הביקור הראשון של הרבנים הראשיים אצל הרבי מליובאוויטש

[אור ליום ב' פרשת "ויצא" – ב' דר"ח כסלו ה'תשד"מ]

בדורות האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה!

[...] ו. הרבי: בהמשך להמדובר אודות האריז"ל - ישנו ענין מיוחד שנתחדש בזמנו של האריז"ל בנוגע ללימוד פנימיות התורה:

בדורות הראשונים היתה חכמת הקבלה "נסתרה כו' ונעלמה מכל תלמידי החכמים כי אם ליחידי סגולה, ואף גם זאת בהצנע לכת ולא ברבים", ואילו בדורו של האריז"ל נשתנה מצב זה, "כמו שכתב האריז"ל שדווקא בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה". (תניא אגרת-קודש כ"ו)

וכמפורש בזהר (ח"א קיז, א) שלפני ימות המשיח יהיה הגילוי של פנימיות התורה בריבוי מופלג: "בשית מאה שנין לשתיתאה יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא [= בשנת שש מאות לאלף הששי, יפתחו שערי החכמה למעלה בעולמות העליונים] כו' וסימנך [וסימן לך] [נח ז, יא] "בשנת שש מאות שנה לחיי נח גו' נבקעו כל מעיינות תהום רבה גו' ", ובהמשך הענין שם (ק"ח, א): כד יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו' ". [כשהיה קרוב לימות המשיח אפילו תינוקות עתידים למצוא ולדעת חכמות נסתרות] זאת ועוד: הלימוד דפנימיות התורה מקרב את הגאולה – כמבואר בזהר (ח"ג קכד, ב - ברע"מ) "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמים" [ולפי שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים שהוא ספר הזוהר, ובזכות זו יצאו על ידו מן הגלות ברחמים].

וכידוע מה שכתב הרב חיים ויטאל ז"ל בהקדמתו לשער ההקדמות אודות גודל הנחיצות דלימוד פנימיות התורה, ועד שהעדר הלימוד דפנימיות התורה היא הסיבה היחידה לאריכות קץ הגלות!

ואם דברים אלו נכתבו בזמנו של הרב חיים ויטאל – הרי על אחת כמה וכמה כאשר נמצאים בימינו אלו, ארבע מאות שנה לערך לאחרי הרב חיים ויטאל, ורואים ש"עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו", הרי בודאי שהסיבה היחידה לכך היא – החסרון בלימוד פנימיות התורה.

כל הסימנים שהובאו בחז"ל אודות סוף זמן הגלות – נתקיימו כבר, ולדוגמא – הסימנים בענינים בלתי רצויים שבסוף מסכת סוטה: "חוצפא יסגא....נתקיימו כבר, ובאופן של "הידור דהידור"...! וכמו כן הסימן ד"מלכויות מתגרות אלו באלו" [שעל

זה אמרו חז"ל "אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו צפה לרגליו של משיח" – כפי שרואים בתקופה הכי אחרונה: וכן בנוגע לסימנים בענינים טובים, ולדוגמא: "אין לך קץ מגולה מזה שנאמר ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'", "כשתתן ארץ פריה בעין יפה, אז יקרב הקץ כו' ". הסימן היחידי שעדיין לא נתקיים עדיין הוא – מאמר הזוהר הנ"ל ש"כד יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא" [כשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו תינוקות עתידים למצוא ולדעת חכמות נסתרות]!

וכאמור – אם הרב חיים ויטאל כתב בנוגע לזמנו שהסיבה היחידה לאריכות הגלות העדר הלימוד דפנימיות התורה, הרי על אחת כמה וכמה שכן הוא עתה – ארבע מאות שנה לאחרי זה !

שהרבנים הראשיים יצאו יחדיו ב"קול קורא" לעורר לימוד פנימיות התורה

ממשיך הרבי: ולכן, דרישת השעה היא – ששני הרבנים הראשיים יצאו יחדיו ב"קול-קורא" לעורר ולהלהיב את לבבות אחינו בני ישראל בכל מקום שהם אודות הצורך והנחיצות הכי גדולה בלימוד פנימיות התורה, ולפרסם זאת בפירסום הכי גדול. וכאשר יפרסמו "קול-קורא" כזה, בדברים נלהבים, בדרכי נועם ובדרכי שלום – בודאי יפעלו הדברים את פעולתם.

הרב שפירא: ישנם כיום יהודים שלומדים נסתר דתורה ב"נסתר" באופן שאף אחד לא ידע מזה. וכמו כן ישנם קבוצות שמתכנסות מידי שבוע (בליל שישי) כדי ללמוד פנימיות התורה, אלא שעושים זאת בצניעה ובהחבא, ומשתדלים שהדבר לא יתפרסם וכו'.

הרבי: שמח הנני לשמוע על כך, והלואי יתרבו קבוצות כאלו, אבל צריכים להשתדל לפרסם ולגלות את הדברים, כי רק עי"ז יוכלו להרבות ולהפיץ את לימוד פנימיות התורה אצל כל בני-ישראל מכל החוגים. ובפרט כאשר מדובר אודות תלמידים – שהרי התלמיד אינו יכול לדעת מה עושה רבו בחדרי חדרים, ולכן, כל זמן שהתלמיד אינו יודע שרבו לומד פנימיות התורה – לא יתחיל ללמוד פנימיות התורה בעצמו.

הראי"ה קוק ז"ל אודות ההכרח והצורך ללמוד קבלה לקרוב הגאולה

הרב שפירא: אכן, אחד מראשי ישיבת "מיר" אמר פעם שאילו "אכשור דרא" והיו שומעים לו – היה קובע קביעות בישיבות שיעור ללימוד קבלה. והסביר את דבריו

– שבדורות שלפנינו, כאשר היו ממשיכים לעסוק בלימוד התורה גם לאחר סיום הלימוד בישיבה, היתה אפשרות להשאיר את לימוד הקבלה לשנים שלאחרי הלימוד בישיבה, אבל כיום נשתנה המצב לדאבוננו, ואם לא ילמדו קבלה בישיבות – מי יודע אם ילמדו בכלל את חלק הקבלה שבתורה.

וכמו כן ישנם גם כמה מכתבים של הרב קוק ז"ל, שבהם מזהיר בדברים קשים אודות ההכרח והצורך בלימוד הקבלה, שלולי זאת אי אפשר ללמוד תורה לאמיתתה, וכותב שע"ז מעכבים את הגאולה כו'.

הרבי: אם דבריו היו מתקבלים – לא היה מקום לפגישה שלנו בחוץ לארץ, כי היינו כבר כולנו בארץ הקודש, ביחד עם משיח צדקנו!

אודות לימוד הקבלה אצל הספרדים

ח. **הרב אליהו:** ברצוני לבשר לכבודו אודות לימוד הקבלה אצלנו הספרדים:

יש לנו בירושלים עיה"ק כמה ישיבות שבהם לומדים נסתר תורה בליל שישי רבנים ובחורים צעירים מתקבצים יחד ללימוד בספרו של מורי ורבי ע"ה – "כרם שלמה" (פרוש על עץ חיים). ועוסקים בלימוד זה עד חצות הלילה, וישנם שמתחילים ללמוד בשעה שתיים לאחר חצות עד נץ החמה, ישנם ישיבה של מקובלים ("בית א-ל") שבה לומדים קבלה כל ים אחר-הצהרים, ומתפללים מתוך סידור שישינם בו כוונות הרש"ש!

הרבי: ראוי ונכון לפרסם גם מחוץ לכתלי בית המדרש.

הרב אליהו: כן, ישנם מודעות על כך, וכל הרוצה יכול לבוא להשתתף בלימוד זה – לימוד של נסתר תורה בנגלה (בגלוי), לא רק בנסתר.

הרב שפירא: לימוד הקבלה הי' נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, וגדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל – קיבלו את לימוד הקבלה מהספרדים.

הרבי: לימוד פנימיות התורה שייך לכל בני-ישראל הן אשכנזים והן ספרדים:

בנוגע לאשכנזים – הרי הגר"א, מגדולי האשכנזים, כותב בפירושו למשלי שמי שלא למד חכמת הנסתר אי אפשר שידע דין לאמיתו! ובדור שלאחריו – הדפיס תלמידו המובהק, ר' חיים מוולוז'ין, את ספרו "נפש החיים" שרובו לקוח מספרי קבלה. וכמו כן ידוע שאחדים מתלמידי הגר"א עסקו גם בלימוד הקבלה [אבל כנראה הזהירו הם את תלמידיהם שלימוד זה שייך ליחידי סגולה בלבד, ולכן, אלו ההולכים בשיטת הגר"א ממעטים בלימוד הקבלה].

[הרב שפירא הזכיר עוד כמה מגדולי האשכנזים בליטא שעסקו בלימוד פנימיות התורה – בעל ה"לשם", ועוד].

ובנוגע לספרדים – מי לנו גדול מהרמב"ם, שהי' ספרדי, שפסק פס"ד מפורש בהתחלת ספרו "יד החזקה", ספר של "הלכות": "יסוד היסודות ועמדו החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון כו" – והרי ענין זה שייך רק ע"י לימוד פנימיות התורה.

ונמצא, שהרמב"ם פוסק בפירוש שלימוד פנימיות התורה הוא "יסוד היסודות ועמוד החכמות" – דחכמת התורה [פשיטא שאין כוונתו לחכמות סתם, כי אם ובעיקר לאמיתת ענין החכמה – חכמת התורה]!

יכולים ללמוד את כל חלקי התורה כולה, ואעפ"כ, אם לא לומדים פנימיות התורה – אזי חסר ח"ו "יסוד היסודות ועמוד החכמות"!

[הרב אליהו הזכיר שישנם כמה וכמה פסקי דינים ברמב"ם שהמקור להם – מדברי הזוהר, ולדוגמא – פסק-דין הרמב"ם בהלכות יבום וחליצה שלאחרי החליצה "משלכת אותו לארץ", והמקור היחידי לזה הוא – בדברי הזוהר, ואמר הרבי שישנם מקומות רבים כיו"ב].

וכאמור – ספרו של הרמב"ם הוא "הלכות הלכות" כולל – גם הענינים שכתוב בספר המדע, ובתחלתו פוסק (כאמור) ש"יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון כו", שזהו כללות הענין דלימוד פנימיות התורה.

לימוד פנימיות התורה שייך לכל החוגים בבני ישראל

ונמצא, שהלימוד דפנימיות התורה שייך לכל החוגים דבנ"י, הן אשכנזים והן ספרדים. ובודאי תהי' התעוררות מיוחדת בדבר – כאשר שני הרבנים הראשיים, הרב האשכנזי והרב הספרדי, יפרסמו "קול קורא" לעורר אודות החובה והנחיצות ללימוד פנימיות התורה.

ועוד ענין בזה:

מדברים רבות על הצורך לבטל את המחיצות שבין ספרדים לאשכנזים וכו'. ומכיון שכל הענינים התחלתם בתורה, כמאמר "אסתכל באורייתא וברא עלמא" – צריכים לכל לראש לבטל את המחיצות שבין ספרדים לאשכנזים בנוגע ללימוד התורה: כפי שאמר מר היו הספרדים רגילים יותר בלמוד הקבלה מאשר האשכנזים, ולכן, צריכים לבטל מחיצה זו, עי"ז ששני הרבנים הראשיים, הרב האשכנזי והרב הספרדי, יצאו בקריאה משותפת אודות הצורך בלימוד פנימיות התורה.

להפיץ את הרעיון של לימוד פנימיות התורה בכל חוגי בני ישראל

ט. דרושה רק זהירות שלא לעשות מזה ענין פוליטי הקשור עם מפלגה זו או אחרת, ענין השייך לחוג זה או לחוג אחר, וכיו"ב.

אין זה חידוש השייך לחוג מסויים – דרישתו ותביעתו של הרב חיים ויטאל ז"ל ללמוד פנימיות התורה מקובלת היא בכל חוגי בני ישראל: ספרדים, אשכנזים, יוצאי ליטא, יוצאי הונגרי, חסידי ליובאוויטש וכו' – הרב חיים ויטאל ז"ל הי' מקובל אצל כולם! ולכן, כאשר יצטטו ב"קול-קורא" את דבריו של הרב חיים ויטאל ז"ל אודות הצורך והנחיצות בלימוד פנימיות התורה, ויעוררו על קיום הדברים בפועל ממש – "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה", הרי בודאי יתקבלו הדברים אצל כל החוגים.

[...] ומסקנת הדברים היא – שיש להשתדל ביותר להפיץ את הרעיון של לימוד פנימיות התורה בכל חוגי בני ישראל, ולכל לראש – כאמור – ע"י פירסום "קול-קורא", משני הרבנים הראשיים כנ"ל.

רבים מישראל בודאי ישמעו לקריאה ויתחילו ללמוד פנימיות התורה

י. הרב שפירא: השאלה היא – אם ישמעו לדברינו, והרי ידוע ש"כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע כך כו".

הרבי: לשם מה לחשוב בכיוון בלתי-רצוי, חשבונות מצד "מרה שחורה" וכו' – הרי כל ישראל בחזקת כשרות. ומדוע לחשוש שלא ישמעו?! – בכלל צריכים לגשת לכל דבר מתוך שמחה ובטחון, ולא רק בטחון באלקי ישראל, אלא גם בטחון בעם ישראל! אפילו אם קריאה זו תפעל על יהודי אחד בלבד – כדאי הדבר, שהרי אמרו חכמים במשנתם "כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא", ועאכ"כ שבודאי וללא כל ספק יהיו רבים מישראל שישמעו לקריאה זו.

זאת ועוד: איתא בגמרא "אם לפניך גלוי להם מי גלוי?! היינו, שאפילו כאשר גלוי וידוע לפני הקב"ה שלא יקבלו את המחאה, אין זה פוטר מחיוב המחאה – "להם מי גלוי!" וכפי שרואים במוחש, לדאבוננו, שישנם כו"כ ענינים שרבנים עוררו אודותם, ובעוונותינו הרבים לא תוקנו הדברים, ואעפ"כ, לא מנעו הרבנים לחזור ולעורר על הדברים פעם נוספת!

... והעיקר הוא – כאמור – שבודאי יהיו רבים מישראל שישמעו לקריאה זו, ויתחילו ללמוד פנימיות התורה.

היחידים שהחזיקו מעמד בנסיונות המהפכה ברוסיה

יא. הרב שפירא: כוונתי בעיקר ל"עולם הישיבות" – עולם בפ"ע מעגל בתוך מעגל, כיצד יתקבל הדבר בעולם הישיבות, ומה תהי' תגובתם של ראשי הישיבות.

בכלל – לומדים בישיבות נגלה, ובנגלה גופא – מסכתות מסויימות, וגם באותם מסכתות – לא מספיקים לסיימם. וישנם רבנים שעושים רעש גדוע לא לומדים יותר בכמות כו'. ולכן, קשה לדעת מה תהי' תגובתם של ראשי הישיבות על קריאה זו.

הרבי: בודאי ידוע לכת"ר שלפני שני דורות היתה התנגדות גדולה ביותר ללימוד ה"מוסר" בישיבות, בטענה שלימוד המוסר שייך לנשים ועמי-הארץ, ובשביל בני-תורה הרי זה בבחינת "ביטול תורה". ואעפ"כ, בימינו אלו נתקבל הדבר בכל הישיבות. וטעם הדבר – מכיון שנוכחו לדעת עד כמה נחוץ ומוכרח הדבר, וכמו כן מובא בנוגע ללימוד פנימיות התורה.

הרב שפירא: אכן ראו בפועל בעת המהפכה ברוסיה, כאשר הי' משבר נורא בכל הישיבות, שהיחידים שהחזיקו מעמד בכל הנסיונות הם – אלו שלמדו בישיבות החסידיות שבהם למדו מוסר וחסידות, עניני אמונה ודעות המחזקים את האמונה.

פנימיות התורה היא ה'תרופה' למחלות דעקבתא דמשיחא

הרבי: בסיום מסכת סוטה אמרו חז"ל שבסוף זמן הגלות "בכל יום ויום מרובה קללתו משל חבירו". ולכאורה תמוה: לשם מה הודיעו לנו חז"ל ענין זה – ענין שיכול להביא לידי "מרה שחורה" ח"ו?! אלא ודאי כוונת חז"ל בזה היא – שכאשר רואים שישנה הוספה בצד דלעומת-זה, "בכל יום יום מרובה כו' משל חבירו", צריכים להוסיף בעניני קדושה, תורה ומצוות, ועי"ז – הנה לא זו בלבד שמבטלים את הענינים הבלתי-רצויים, אלא פועלים זאת באופן ד"כל המחלה גו' לא אשים עליך" מלכתחילה.

ובעניננו: בדורות שלפנינו לא היו כל ה"מחלות" (בחולי הנפש) שנתחדשו בעקבתא דמשיחא, ולכן, היתה קיימת אפשרות לנהל אורח-חיים יהודי גם ללא לימוד פנימיות התורה, אבל לאחרי שנתחדשו מחלות נוספות שלא היו בדורות שלפנינו – בהכרח למצוא "תרופה חדשה". והתרופה היא – לימוד פנימיות התורה, ובפרט תורת החסידות שבה מבוארים עניני אמונה השגחה פרטית וכו' וכו', באופן של הבנה והשגה, וכפי שהזכר לעיל שהיחידים שעמדו בניסיונות במדינה ההיא הם – אלו שלמדו בישיבות החסידיות. ו"תרופה" זו היא באופן ד"כל המחלה גו' לא אשים עליך" מלכתחילה, כנ"ל.

ומי שאומר שאינו רוצה להשתמש ב"תרופה" זו מכיון שלא השתמשו בה בדורות שלפנינו – הרי זה דומה לחולה שלא ירצה לשמוע להוראת הרופא להשתמש בתרופה שהומצאה בדור האחרון, מכיון שבדור הקודם לא ידעו אודות תרופה זו!...

בימינו בטלה ההגבלה גם בנוגע ללימוד פנימיות התורה

כיום נתבטלה גם ההגבלה שהיתה בדורות הראשונים בנוגע ללימוד הקבלה לפני גיל ארבעים שנה, וכפי שרואים במוחש בנוגע לעניני הוראה – שלמרות ההגבלה שלא

להורות עד גיל ארבעים שנה ישנם כיום רבנים בני ח"י שנה! מעולם "לא זכינו" לדור כזה שבחור צעיר בן ח"י שנה יאמר שיש לו שכל כמו בן ארבעים, ולכן ראוי הוא להורות!... ועפ"ז – אין כל תמיהה בכך שבטלה גם ההגבלה בנוגע לימוד פנימיות התורה.

[...] וענין זה מתאים לדברי הזהר – "אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו", היינו, שמדובר אודות לימוד פנימיות תורה ע"י בחורים צעירים, "רביי דעלמא".

ובנוגע לזמני הלימוד – אין צורך לגרוע מזמני הלימוד דשאר עניני התורה, ישנו מספיק זמן במשך היום שבו לא עוסקים בלימוד התורה [פעם היו לומדים בישיבות 17-18 שעות ביממה, אבל כיום נשתנה המצב גם אצל ה"מתמידים"!]. ואם ינצלו את הזמן הפנוי ללימוד הקבלה – הנה במשך זמן קצר יוכלו להיות "מקובלים"!!!

גוברת ההתעניינות בעולם הישיבות בכל הקשור ללימוד קבלה וחסידות

יב. הרבי: בנוגע למה שהזכיר מר אודות עולם הישיבות, הנה המצב בישיבות כיום הוא – שהולכות וגוברת ההתעניינות בכל הקשור ללימוד קבלה וחסידות. תלמידי ישיבות רבים ממתנינים שיתנו להם "היתר" ללמוד פנימיות התורה – הם לא מחכים על "ציווי", כי אם על "היתר" בלבד, ובינתיים – לומדים הם בצניעה, כדי שלא לחולל מהפכה נגד המשגיח והנהלת הישיבה!

ישנם כאלו שהתעניינותם היא מפני שמחפשים דרך בעבודת ה' כו', וישנם כאלו שהתעניינותם נובעת מתוך סקרנות גרידא: הם שמעו שהמשגיח מתנגד ללימוד הקבלה והחסידות, ואינם מבינים למה ומדוע! – פנימיות התורה נתגלתה ע"י רשב"י, שגדולתו מודגשת בנגלה בתורה – כפי שאמר עליו רבי עקיבא רבו: "דייך שאני ובוראך מכירין כחך", הם שמעו אודות גדלותו של האריז"ל, הרח"ו וכו', ויודעים שגם המשגיח "מודה" בגדלותם וכו', ולכן, אינם מבינים את יחסו של המשגיח ללימוד קבלה וחסידות. וענין זה גופא מעורר אצלם את הסקרנות לדעת מהו הלימוד דקבלה וחסידות, כדי לדעת על מה מתנהל הויכוח.

דרך אגב: עצם העובדה שבחור ישיבה רואה שקיים יחס שונה לב' חלקים בתורה – לימוד הנגלה הוא בפרהסיא, ללא כל מניעות והגבלות, ואדרבה: טופחים לו על שכמו, מעודדים אותו, נותנים פרסים וכו', ואילו כאשר רוצה ללמוד קבלה וחסידות, עליו לעשות זאת בחדרי – חדרים, בין השמשות, בשעה שאינה לא יום ולא לילה – הרי זה יכול לגרום אצלו ענין בלתי – רצוי, לבוא ולומר "שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה" ח"ו!

ולכן, כאשר יהי' "קול-קורא" בנוגע ללימוד פנימיות התורה שעליו יחתמו שני הרבנים הראשיים, הנה כאשר יבוא התלמיד ויראה למשגיח או לראש הישיבה "קול-קורא" זה, שבו מצוטטים דבריו של הרח"ו ז"ל אודות הצורך והנחיצות ללמוד פנימיות התורה – סביר להניח שישתנה יחסו של המשגיח או ראש הישיבה כלפי אותו בחור שרוצה ללמוד גם פנימיות התורה.

לימוד פנימיות התורה להביא את הגאולה!

יג. הרב אליהו: בקשר לדברי הרח"ו ז"ל שהוזכרו לעיל (ס"ו) אודות הצורך ללמוד פנימיות התורה – כותב הרב החיד"א שמי שלומד קטע מהזהר ב"חק לישראל" – מתקן הוא מה שכתב הרח"ו ז"ל אודות העונש למי שלא לומד פנימיות התורה. וזה נקרא "תיקון" כו'. ואכן ישנם הרבה יהודים שלומדים קטעים מהזהר ב"חק לישראל".

הרבי: כוונתי לא לענין של "תיקון" בלבד, כי אם בעיקר – להביא את הגאולה!... ואם הי' מספיק בלימוד קטע מסויים ב"חק לישראל" בלבד כדי להביא את הגאולה – הי' בא משיח צדקנו כבר בזמנו של החיד"א! ומכיון שעדיין לא בא – בהכרח להוסיף בלימוד פנימיות התורה בשופי, וכדברי הזהר דלעיל: "יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא כו'", עד ש"אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו'".

בימינו אלו אין שום הגבלות בנוגע ללימוד פנימיות התורה. – לפני כמה דורות הי' מחסור בספרי קבלה, והיו צריכים לחפש כתבי – יד כו', ועד כדי כך – שבדורות הקודמים היו צריכים לפתוח קבר כדי להוציא משם כתבי – יד בעניני פנימיות התורה!... אבל כיום, ישנם ריבוי ספרים הנדפסים, והם בהישג ידו של כל אחד ואחד, ולא נותר אלא ללמוד בהם בפועל.

הדפסת ספרי פנימיות התורה באופן ד"אחישנה"

הרב אליהו: בנוגע להדפסת ספרים בעניני פנימיות התורה – הדפסנו את ספר "כרם שלמה", פירושו של מורי ורבי על "עץ חיים", ובנתיים יצאו לאור ששה חלקים. בלי ספר זה – אומרים כמה וכמה – אי אפשר להכנס היום לתורת הקבלה.

ספרים אלו נדפסו בכמות מצומצמת, מכיון שחשבנו שלא ירבו הקונים. ולכן, חלק מהספרים כבר אזלו מן השוק.

הרבי: כיום אפשר לחזור ולהדפיס בדפוס צילום, במשך זמן מועט, באופן ד"אחישנה".

הרב אליהו: עד שנחזור ונדפיסם – יבוא כבר משיח צדקנו!

הרבי: יהי רצון שיהיו שני הענינים במהרה – הן ביאת משיח צדקנו, והן הדפסת הספרים, ואז – תרבה הדעה והחכמה כו'...

לימוד פנימיות התורה כהכנה ללימוד שלעתיד לבוא

יד. הרבי: לימוד פנימיות התורה בזמן הזה מהווה הכנה ללימוד פנימיות התורה לעתיד לבוא, כמובן ע"פ מארוז"ל "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו".

הרב שפירא: ע"פ מארוז"ל ש"תורה שאדם לומד בעוה"ז הבל היא לפני תורתו של משיח" – נמצא, שלעתיד לבוא יצטרכו לכתוב ספרים אלו מחדש!

הרב אליהו: מכיון שענין זה (לימוד תורתו של משיח) נפעל ונגרם ע"י הלימוד בעוה"ז, הרי מובנת גודל החשיבות שבדבר, ולכן, בודאי לא יתבטל דבר זה.

הרבי: ח"ו לומר שהתורה שאדם למד בעוה"ז תתבטל לעתיד לבוא. הפירוש ד"הבל" הוא – בערך וביחס לתורתו של משיח.

וראי' לדבר – איתא במדרש בענין "ז' הבלים שאמר קהלת", שהם "כנגד שבעה ימי בראשית", שבהם נברא העולם כולו, כולל – ארץ ישראל ובית המקדש כו'. וידוע גם גודל העילוי ד"הבל פיהם של תינוקות של בית רבן שעל זה מתקיים בעולם. ומזה מובן גם בעניננו – שהענין ד"הבל היא לפני תורתו של משיח", אינו פוגע ח"ו בגודל חשיבות הדבר.

שהרבנים הראשיים יצאו ב"קול קורא" לעורר ללימוד פנימיות התורה

טו. הרב אליהו: בנוגע להצעת כת"ר אודות "קול קורא" אולי כדאי שיחתמו על זה עוד כו"כ רבנים, הן מארץ ישראל והן מחוץ לארץ.

הרבי: דבר טוב, ונכון, אבל – כמובן – לא לדחות את הדבר עד שיאספו את כל החתימות, כי חבל על הזמן שעובר בינתיים! אם ימתינו עד שיחתמו כל הרבנים, או אפילו רובם – יבוא כבר משיח צדקנו, ואז יאבדו ח"ו את הזכות הגדולה לעורר את אחינו בני"ע"ד לימוד פנימיות התורה.

בענין זה דרוש משהו שיתנהג כ"נחשון בן עמינדב" ויקפוץ ויצא ב"קול קורא". ובפרט כאשר בענין זה יהיו שני "נחשונים" שני רבנים ראשיים, אשכנזי וספרדי, הרי בודאי שדעתם תתקבל אצל כלל ישראל.

טז. הרב אליהו: הסימנים שהזכרו לעיל בקשר לביאת משיח צדקנו – אמורים הם בנוגע לגאולה באופן ד"בעתה" אבל אנו מאמינים ומקווים שהגאולה תהי' באופן ד"אחשינה" ללא צורך בסימנים מיוחדים.

הרבי: בודאי תהיה הגאולה באופן ד"אחשינה" – הנני מסכים לכך במאה אחוז!... אבל אין זה שייך לתוכן המדובר לעיל, כלומר, אין לעכב את ה"קול קורא" עד שמשיח צדקנו יבוא "עם ענני שמיא"!

הרב אליהו: ברור, בודאי צריכים אנו לעשות את כל התלוי בנו כדי להביא את הגאולה, כולל – הפעולה בענין הנ"ל, אלא שביחד עם זה צריכים אנו להאמין ולקוות שמשׁיח צדקנו יבוא באופן ד"אחישנה", גם ללא סימנים מיוחדים כו'.

הלוואי יסכימו הרבנים הראשיים להצעתי למעשה בפועל

הרבי: כאמור – מסכים הנני לכך במאה אחוז! הלוואי יסכימו הרבנים הראשיים להצעתי (בדבר ה"קול-קורא") כפי שהנני מסכים להצעת כת"ר שמשׁיח צדקנו יבוא באופן ד"אחישנה"!

הרבנים הראשיים: בודאי מסכימים אנו להצעת כת"ר בענין ה"קול קורא"!

הרבי: כוונתי לא רק להסכמה בלבד, כי אם בנוגע לפועל ממש – כשם שהנני מסכים שמשׁיח צדקנו יבוא באופן ד"אחישנה" בפועל ממש!

הרב שפירא: אני מקווה שמשׁיחתנו זו יצא משהו בנוגע למעשה בפועל.

הרבי: אין כוונתי ל"משהו", כי אם לענין שלם, ענין שיכולים לברך עליו לא רק "ברכה ראשונה" (שהיא גם על "משהו"), אלא גם "ברכה אחרונה" – על דבר שיש בו שיעור דוקא.

הרב אליהו: הט"ז פוסק שעל משקה חריף מברכים ברכה אחרונה גם בפחות מכשיעור.

הרבי: לדבר חריף יש תכונה מיוחדת – שהוא פועל ונרגש בכל המאכל, ולכן אינו בטל [ע"ד ובדוגמת דבר המעמיד, ברי', חתיכה הראוי' להתכבד וכיו"ב] ולכן, אם לימוד ה"משהו" דפנימיות התורה יהי' באופן שהדבר יהי' נרגש בכללות ההנהגה במשך כל יום – אזי אסתפק גם ב"משהו"! אבל כאמור – "משהו" זה צריך להיות חריף, ודבר המעמיד, וחתיכה הראוי' להתכבד – לא בהצנע לכת!

מובן ופשוט שאין הכוונה בכל הנ"ל לאמירת "מוסר" שהרי חסיד הנני ולא "מוסר'ניק".

[הרב שפירא: גם אנו זקוקים לשמיעת מוסר, זה מביא תועלת גדולה, קבלתי תועלת גדולה משיחתנו זו.

הרבי: ח"ו, כאשר רוצים לומר מוסר למישהו – צריכים ללכת אליו, ולא להיפך – מכבדים אותי בביקור כדי שאומר "מוסר" – ח"ו].

אלא הכוונה היא לגלות שכת"ר ידעו שיש בידם הרשות והיכולת, הציווי והנתינת כח לעורר את כל בני ישראל לענין חדש, כולל – לעסוק בלימוד פנימיות התורה.

וענין זה הוא בבחינת "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש": הכל יודעים מה שכתוב בהקדמת הרח"ו ז"ל אודות הצורך והנחיצות דלימוד פנימיות התורה, הכל יודעים מה שכתב הגר"א בפירושו למשלי שכל רב בישראל חייב ללמוד פנימיות התורה כדי

שיהי' בטוח שיכוון לאמיתתה של תורה, ואעפ"כ עד עתה לא יצאו ב"קול קורא" לעורר אודות לימוד פנימיות התורה. ולכן, יציאתם של שני הרבנים הראשיים ב"קול-קורא" כזה, תהי' בבחינת "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש", ענין של חידוש.

לימוד פנימיות התורה מועיל גם בקשר למצב העולם

[...] ית. הרב אליהו: עד עכשיו דובר אודות פנימיות התורה, ועכשיו רוצים אנו ברכה על נגלה בתורה – "שלא נכשל בדבר הלכה", שעל זה דרושה ברכה מיוחדת.

הרבי: הא בהא תליא, כאשר לומדים פנימיות התורה, אז בטוחים שיצליחו לכוין לאמיתתה של תורה בנגלה בתורה, הן "יורה יורה" והן "ידין ידין", כפי שהוזכר לעיל (ס"ח) מפירוש הגר"א.

יט. הרב אליהו: לימוד פנימיות התורה מועיל גם בקשר למצב העולם. עובדא הוה בעת מלחמת העולם השנייה, שהתאספו כמה מקובלים בירושלים עיה"ק, ולמדו קבלה בלילה, בבכיות וכו', כדי לעשות "תיקון" נגד המלחמות, שלא יהיו צרות לעם ישראל. עבר שם האדמו"ר מגור (ה"אמרי אמת") זצ"ל, ובשמעו קול בכי, נכנס לבית הכנסת ושאל את הרבנים הנ"ל לפשר הדבר, והשיבו לו שהם עושים "תיקונים" כדי לבטל את הצרות של עם ישראל. ובצאתו משם, נענה האדמו"ר מגור ואמר: אילו היו לומדים לימוד כזה בכל העולם, לא היו צרות לעם ישראל. ואז אמנם נסעו כו"כ רבנים לערוך תפלות ולימודים אלו ברחבי הארץ.

אין מה לפחד מלימוד הזוהר

[...] הרבי:....דרך אגב: כללות הענין ד"שמחת תורה" (שהוזכר לעיל) – מופיע לראשונה בזוהר, וא"כ, גם כאן רואים אנו ענין של נסתר (פנימיות התורה) שבא באופן של נגלה: כאו"א מישראל ידוע אודות "שמחת תורה", וזאת – למרות שהמקור לכך הוא בזוהר! ולכן אין מה "לפחד" שמא יראו איש את רעהו ללמוד זהר!

הרב אליהו: גם ההקפות שעושים בארץ ישראל במוצאי החג (הקפות שניות), מקורם – מנהגו של האריז"ל.

וב"אחישנה" גופא – יולים לזרז שיהי' באופן "דאחישנה"!

[...] כ. הרב אליהו: יהי רצון שבקרוב ממש יבוא המשיח, ואז ניפגש כולנו יחדיו בירושלים עיר הקודש.

הרבי: לכך הנני מצפה! כך אמרתי היום בלילה בתפלת ערבית: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח כי לישועתך קוינו כל היום", "כל היום" כפשוטו – היום ממש, יום ב' דר"ח כסלו תשד"מ!

בתפלת העמידה, שאז נמצאים במעמד ומצב "כעבדא קמי מרי" [נוסף על כללות הענין ד"רע לפני מי אתה עומד"], דרושה זהירות יתירה שכל הענינים יהיו בתכלית האמת. – ח"ו לומר דבר שאינו בתכלית האמת, ומה גם שזהו הפסק בתפלה כו'. ולכן, מכיון שכאו"א מישראל אומר בתפלת העמידה "כי לישועתך קוינו כל היום" – הרי בודאי שהוא מתכוין לכך בתכלית האמת.

ויתירה מזו: גם לאחרי שאומרים זאת בתפלה מנחה, והנה כעבור שעות ספורות, בתפילת ערבית, אומרים עוד הפעם "כי לישועתך קוינו כל היום". ובזה גופא – את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", באופן ד"אחישנה" ביום זה עצמו! וב"אחישנה" גופא – יכולים לזרוז שיהי' באופן "דאחישנה"!

הרב אליהו: מקסימום – ח"י רגעים, או י"ג רגעים.

הרבי: אפילו רגע אחד בלבד! רגע של גלות פירושו רגע שנכפל ששים רבוא, שהרי הגלות היא עבור ששים ריבוא מישראל! ונוסף לזה – שכונתא בגלותא! ומזה מובן עד כמה גרוע וחמור ענין של גלות אפילו רגע אחד בלבד!

ומכיון שמשיח צדקנו יבוא היום ממש – "כי לישועתך קוינו כל היום" – בר"ח כסלו, אזי יוכלו להקריב את הקרבנות דר"ח, מכיון שקרבנות ציבור יכולים להקריב גם בטומאה.

ביהמ"ק כבר בנוי ועומד ומוכן למעלה, ותיכף ומיד – באופן ד"אחישנה" ירד למטה, השאלה היא רק בנוגע לכהנים מיוחסים – האם ישנם בירושלים עיה"ק כהנים מיוחסים?

הרב אליהו: כשיבוא משיח צדקנו – אז יהיו גם כהנים מיוחסים. והוסיף: כבוד הרב (שפירא) כהן הוא.

הרבי: א"כ, יש כבר למי לתת את ה"עליה" הראשונה, "כהן" הוא ראשון לכל דבר שבקדושה, ... ועכשיו – לא נותר אלא להתדבר אודות שאר ה"עליות" דר"ח – שלישי ורביעי! כנראה יתנו זאת לרבנים! שהרי הרב הוא "מרא דאתרא" – רב באתרי' ושמואל באתרי'.

הרב אליהו: טוב מאד, אני חשבתי שכאשר יבוא משיח צדקנו – יזרקו אותנו!...

הרבי: אבל ביחד עם זה דרושה עניויות גדולה ביותר, ע"ד ובדוגמת ענוותנותו של משה רבינו.

לצאת ב"קול-קורא" אודות לימוד הנגלה ופנימיות התורה יחדיו

[...] הרבי: בכלל נהי' בישיבות סדר של "וישן מפני חדש תוציאו", היינו, שלומדים דברים חדשים, ולא לומדים את הדברים הישנים. וצריכים לתקן זאת.

הרבנים הראשיים אמרו שכיום מתחילים כבר לחזור לסדר הלימוד הישן, לימוד המהרש"א, מהר"ם שי"ף, וכיו"ב. ואמר הרבי – הלואי שיהי' כן ובאופן ד"אחישנה".

הרבי העיר אודות החסרון בכמות הלימוד, שאין לומדים אלא מספר מצומצם של דפים בלבד ל"זמן" או לשנה – זהו מצב מבהיל! הגמרא אומרת ש"הכל צריכין למרי חטיא", ואעפ"כ, דוקא בשנים הכי אחרונות מסתפקים בלימוד מספר מצומצם של דפים בלבד...

הרב שפירא: גם על זה דרוש "קול-קורא"...

הרבי: ...יכולים לצאת ב"קול-קורא" אודות ב' הענינים יחדיו. ומובן שענין אחד מסייע לשני – כי כל חלקי התורה שייכים זה לזה, "תורה אחת", ולכן, כל ענין שלומדים בתורה מוסיף בהבנת שאר עניני התורה, כולל – בנוגע לשאר חלקי התורה. זאת ועוד: כאשר יצאו עם "קול-קורא" אודות לימוד נגלה דתורה – יהיו כמה וכמה שיטענו שהם ה"מומחים" בנושא זה, מה שאין-כן כאשר יצאו ב"קול-קורא" אודות לימוד פנימיות התורה – לא יטען אף אחד טענה זו!...

[...] הרבי ביקש את סליחת כל הנוכחים, באמרו שרוצה לדבר עם שני הרבנים באופן אישי.

[כעבור שלשת רבעי השעה יצאו הרבנים הראשיים והרבי ליוה אותם עד הפתח].

(תורת מנחם התוועדיות תשמ"ה, חלק חמישי עמוד 3110-3084)

פְּשֵׁם מְרַדְכִי

ליקוטי שבחים שנאמרו מפי הראשון לציון רבי מרדכי אליהו זצוק"ל

הרבי ממש שר בית הזוהר

"כבר אמרתי כמה וכמה פעמים: אשרי העם שככה לו – "שככה" בגימטריא "משה", אפשר לומר בפה מלא, וללא הגזמה כלל, אשרי העם שהרבי שליט"א שרוי בתוכו! ישבנו אצלו וראינו שכל רז לא אניס ליה ופשוטו כמשמעו, בש"ס ופוסקים וכן בנסתר, כי בנסתר לא מספיקה ידיעה אלא צריך גם הבנה. וראינו שהבנתו עמוקה למאוד מאוד, ממש שר בית הזוהר.

(ראיון לשבועון 'כפר חב"ד' ב' טבת ה'תשד"מ גליון 123)

"כשנמצאים כאן (בניו-יורק), במחיצתו של הרבי, מרגישים "אווירה דארץ ישראל"!

(דברי הרב מרדכי אליהו בביקור הרבנים הראשיים אצל הרבי בכ"ז אד"ש ה'תשמ"ו)

משיחות הביקור השני של הרבנים הראשיים אצל הרבי

[אור ליום ב' פרשת תזריע, כ"ז אדר שני ה'תשמ"ו]

מעלת הגאולה גם באופן של מציאה

א. [...] הרב אליהו: אולי יש לומר הפירוש בזה, שע"י היגיעה משיגים דברים שהם למעלה מהדעת – בבחינת "היסח הדעת", וזהו הקשר עם "מציאה" – שאף היא באה "בהיסח הדעת".

הרבי: מה שהזכרתם אודות מציאה שבאה בהיסח הדעת – קשור גם עם משיח צדקנו, כדברי הגמרא: "ג' באין בהיסח הדעת.. משיח, מציאה כו". ולא עוד, אלא שענינו של משיח עצמו הוא באופן של מציאה – כלשון הכתוב: "מצאתי דוד עבדי". וגם בענין זה מודגשת המעלה ד"מציאה" לגבי "שכר": לאחרי ריבוי הצרות והתלאות של בני" במשך כל זמן הגלות (ע"ד ובדוגמת ריבוי הצרות שהיו לדוד המלך – "מכף כל אויביו גוי") תהי' מעלתה של הגאולה לא רק באופן של "שכר" שלפי ערך הצער והיגיעה ("לפום צערא אגרא"), אלא גם באופן של מציאה, שלא לפי ערך הצער והיגיעה דכל משך זמן הגלות!

אולי יתקבצו כל הרבנים ויפסקו שמישיח יבוא מיד!

ב. הרבי: בהמשך להמוזכר אודות ביאת משיח – הרי למרות שכבר עברו בני-ישראל ריבוי צרות ותלאות כו', כבר נתקיימו כל הסימנים שהובאו בגמרא אודות "עקבות משיחא" (ועוד יותר מזה...), כולל גם "היסח הדעת"... וכבר "כלו כל הקיצין", אעפ"כ, עדיין לא בא!

הרב שפירא: בי"ד רמ"ה כותב: "ותמה אני, לפי סימנין הללו, מפני מה אין בן דוד בא בדורנו זה"?!
?

הרבי: אולי יתקבצו כל הרבנים ויוצאו פסק דין שמישיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד! הרב אליהו: כבודו אומר שיש פה "רבנים ראשיים", ובכן, יצטרף אלינו כבוד, ונהי' ב"ד של שלשה, ונפסק כך.

הרבי: אני מוכן לכך מזמן, אבל אני רק יחיד, וצריך עוד שנים.

הרב אליהו: אנחנו מצטרפים לכבוד הרב...

לדרוש ולתבוע מהקב"ה את הגאולה

הרבי: א' הסימנים ד"עקבות משיחא" הוא – חוצפא יסגא". ובכן, יש להשתמש ב"חוצפה" לצד הטוב – לבקש ולדרוש מהקב"ה, עד לחוצה ותביעה הכי גדולה, שמושיח צדקנו יבוא בפועל ממש, ובדאי יהי' הקב"ה שבע-רצון מדרישה ותביעה זו, ויביא את משיח צדקנו בפועל ממש.

הרב שפירא: כל הצדיקים יגעו וטרחו בענין זה, ובכל אופן, בודאי שדבר זה יקרב עכ"פ את הגאולה.

הרבי: מה שהזכרתם אודות צדיקים – הרי "עמך כולם צדיקים", ומה שהזכרתם אודות קירוב הגאולה – הרי לאחרי כל הקירובים, קירוב אחר קירוב וכו', צריכים שתהי' גאולה בפועל ממש!

כפי הנראה, הדבר היחיד שחסר הוא – החוצפה של בני", לדרוש ולתבוע מהקב"ה שיביא את הגאולה. גם בענין זה צריכים להתחיל הרבנים הראשיים – הכהן בראשנו, והרב הראשי אחריו, וכל העם אחריהם – ב"קול גדול", ובאופן ד"קהל גדול"!

להלן פסק דין של הראשל"צ הגר"מ אליהו זצוק"ל למען הגאולה:

ב"ה
כ"ד אייר ה'תשמ"ו
עיר הקודש ירושלים תובב"א

פסק דין

נתאספנו כאן כו"כ רבנים ובראש הראשון לציון שליט"א,
והננו פוסקים בזה ותובעים אשר משיח צדקנו יבוא ויגאלנו
ויוליכנו קוממיות לארצנו תיכף ומיד ממש.
ופסק זה חל על עליונים ותחתונים, על משיח צדקנו שיבוא מיד ממש,
ועל הקב"ה רחום וחנון שישלח לנו משיח צדקנו עם אליהו
מבשר הגאולה מיד, אכי"ר.

ועל-זה באנו על החתום:

*הרב מרדכי אליהו שליט"א [זצוק"ל] ועוד 30 רבנים.

* בין החתומים על פסק דין דומה (שלא פורסם ברבים) היו: הגרש"ז אויערבאך זצ"ל, הגרב"צ אבא-שאוול זצ"ל, הגר"ב זילבר זצ"ל ועוד. (ראה צילום פסק הדין בכתב ידו הק' בס' ממלכת התורה ע' 36)

זעקת היהודי – היכן היא השכינה?

ג. הרבי: ... כאשר יהודי לא רואה גילוי שכינה, הרי זה פועל אצלו רגש של צער ובושה ... ובודאי לא יתכן ש"ינעם" לו כאשר אינו רואה גילוי שכינה!

ומכיון שכן, לא ינוח ולא ישקוט עד שיפעול גילוי השכינה – ... ומזה מובן גם בעניינו.

כאשר בני" נמצאים בגלות, במעמד ומצב שאין גילוי שכינה, "אותותינו לא ראינו גו" – לא יכולה להיות להם הרגשה טובה! כיצד יתכן ש"ינעם" ליהודי כאשר אינו רואה גילוי שכינה?! דבר כזה הוא היפך טבעו של יהודי! אין לך גלות גדולה מזו שיהודי "מרגיש טוב" בזמן הגלות – בחוץ לארץ, וכן בארץ ישראל – לפני ביאת משיח צדקנו ובנין ביהמ"ק!

אדרבה: טבעו של יהודי, שכאשר אינו רואה גילוי שכינה – דורש ותובע "היכן היא השכינה"?! "היכן הוא משיח צדקנו"?!

ולא ינוח ולא ישקוט – עד שיפעל גילוי השכינה לכל ישראל, "וירא כבוד ה' אל כל העם... וירא כל העם", כלומר, גילוי השכינה שע"י ביאת המשיח אינו ענין השיך ל"יחידי סגולה" בלבד, כי אם לכל בני-ישראל, "כל העם".

הרבנים צריכים לפסוק שצריך להיות "מסמך גאולה לגאולה"

[...] י. הרבי: בהפטרה דיום השבת, פ' החודש, קראנו אודות ההנהגת המיוחדת ד"נשיא בישראל" בביהמ"ק השלישי, ובכן, יהי רצון שבקרוב ממש יבוא ה"נשיא" – משיח צדקנו, שיכרית את זרעו של עמלק, ויבנה את בית הבחירה, ע"ד ובדוגמת הכניסה לארץ בפעם הראשונה – שלש מצוות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ, להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה, וכמו כן עתה – בגאולה העתידה.

[...] הנני חוזר לדברים האמורים לעיל (ס"ב) – שהרבנים צריכים לפסוק שצריך להיות "מסמך גאולה לגאולה" בפועל ממש! וכאמור, אם ישנם שנים שיפסקו כן, מצטרף אני אליהם בשמחה וטוב לבב!

ובפרט שישנו גם "כהן" שאז נעשים כל הענינים באופן של זריזות, כמבואר בחסידות בנוגע למעלה המיוחדת ד"ברכת כהנים" לגבי שאר ברכות, שבכל הברכות יכול להיות ענין של עיכוב, מה שאין-כן ב"ברכת כהנים" – "השפע היא נמשכת במהירות... באין מונע ומעכב", "עד מהרה ירוץ דברו".

הרב אליהו: כשם שהסכימו בב"ד של מטה, כך יסכימו בב"ד של מעלה.

הרבי: והעיקר, כאמור, שיהי' באופן ד"וירא כל העם". וכפי שאמרנו זה-עתה בתפלת ערבית – פס"ד של כל בני, חסידים ומתנגדים, אשכנזים וספרדים וכו' "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וכל שאר הבקשות בנוגע לגאולה השלמה ובנין בית המקדש.

הרב אליהו: בנוגע לבית המקדש – יש לפסוק (לא כדעת הרמב"ם שמלך המשיח יבנה מקדש במקומו, כי אם) כדברי רש"י: "מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל הוא יגלה ויבוא משמים, שנאמר "מקדש אדני-י כוננו ידיך", כלומר, שאין צורך לבנות מכיון שכבר "בנוי ומשוכלל כו'", אנחנו צריכים רק להתכונן לקבלו מלמעלה.

הרבי: העיקר הוא שירד ויתגלה למטה, לא רק בירושלים של מעלה, אלא גם בירושלים של מטה.

ואדרבה: העיקר הוא בירושלים של מטה – שהרי הקב"ה אומר "לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא בירושלים של מטה", בירושלים עיר קדשנו, אשר ברחובותי' היו מהלכים כת"ר לפני נסיעתם לכאן, ובה יהלכו כשיחזרו ארצה בשעה טובה ומוצלחת, ועד אז – תהי' ירושלים בנוי' על תילה, ובית המקדש על מכוננו.

גאולת מצרים והגאולה העתידה

[...] כ. הרבי: ...הענין ד"חפזון" הי' רק ביציאת מצרים, מה שאין כן בנוגע לגאולה העתידה – מקרא מלא דיבר הכתוב "לא בחיפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו", כי אם "בשובה ונחת תוושעון".

הרב אליהו: איתא בגמרא שברכת "השכיבנו" – "כגאולה אריכתא דמיא", ובטעם הדבר – כתב רבינו יונה: "השכיבנו מעין הגאולה הוא, שבשעה שעבר ה' לנגוף את מצרים, היו (ישראל) מפחדין, ומתפללין לבורא העולם לקיים דברו, ושלא יתן המשחית לבוא אל בתיהם ... וכיון שהתקינו לאמרה כנגד מה שהי' בעת הגאולה ... כגאולה אריכתא דמיא".

הרבי: לדאבוננו, במקום "גאולה אריכתא" – מתארכת הגלות קרוב לאלפיים שנה!!

הרב אליהו: די, מספיק כבר!

הרבי: לא רק די, אלא "די והותר"!!...

ואם בקירוב גאולה עסקינן – הרי ... שכינוסם של ישראל בכלל, ובפרט בקשר לחינוך הילדים ("כינוס בניו") לעניני תורה ומצוותי' – פועל ענין של הצלה, עד להצלה העיקרית – גאולה האמיתית והשלימה.

ועוד לפני זה – ברגעי הגלות האחרונים, במצב ד"אכתי עבדי אחשוורוש אנן" – יהי' לכל בני ישראל אור במושבותם", כפי שהיה ב"ימי צאתך מארץ מצרים".

[...] ומזה מובן גם בנוגע לגאולה העתידה – עליה נאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" – שגם ברגעי הגלות האחרונים המצב הוא באופן ש"לכל בני ישראל אור במושבותם", ותיכף ומיד – הגאולה, כאמור, "בשובה ונחת תושעון".

ישנו רמז על חסידות חכמה בינה דעת

[...] כג. הרב אליהו: אמרתי פעם לחסידי חב"ד שבענין ד"הוסיף יום אחד מדעתו", ישנו רמז על חסידות חב"ד (חכמה בינה דעת), כפי שמבאר בספר בן י'הודע ש"הקב"ה אמר לו ב' ימים כנגד חכמה ובינה ... ומשה רבנו ע"ה הוסיף יום אחד כנגד הדעת ג"כ, מפני כי שורשו בדעת כידוע, ולזה אמר הוסיף יום אחד מדעתו דייקא".

הרבי: כלומר, לא מספיק הענין ד"חכמתכם ובינתכם" שבתורה, אלא צריך להיות גם ענין הדעת. ויש להעיר, שענין זה מודגש גם בספרו של הרמב"ם: בהתחלת ספרו – "היאך היא הדרך לאהבתו ויראתו בשעה שיתבונן כו' ויראה מהן חכמתו ... לידע השם הגדול". ובסיום ספרו – "יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים (דעת) דברים הסתומים וישיגו (בינה) דעת בוראם", ומסיים, שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה'", כלומר, שנוסף על הענין דחכמה ובינה – צריך להיות גם ענין הדעת.

מבקשים ברכתו של הרבי

[...] כח. הרב אליהו: לפני שניפרד, רוצים אנו לבקש את ברכתו של הרבי.

הרבי: בסבר פנים יפות, וכמוזכר לעיל (סכ"ז) – בשתי ידיים! והעיקר – שכל הענינים האמורים יבאו בפועל ממש, ושנוכה כולנו, בתוככי כלל ישראל, לקיום היעוד "קהל גדול ישובו הנה" – לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הבית ולבית מקדשנו.

הרב אליהו: יהי רצון שיהי' "בריא אולם", ונוכה כולנו יחדיו לקבל פני משיח צדקנו בקרוב.

הרבי: אמן, תיכף ומיד ממש.

הרב שפירא: ואני אוסיף בברכת כהנים: "יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום".

הרבי: בתור ישראל – יכולני להוסיף ולסיים: "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם".

הרבי נפרד מהרבנים ומלוויהם- באיחולים לשמוע בשורות טובות, ובברכת חג הפסח כשר ושמח, ונוכה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים.

(תורת מנחם התוועדויות תשמ"ו ח"ב ע' 862-830)

הביקור השלישי

ביום ג' פ' בהר, י"א אייר ה'תשמ"ט.

ברכה על ניסי הגאולה העתידה

הרבי מליובאוויטש: בשנה זו חל פסח שני בערב שבת, וכיון ש"כבר מובטח להן לישראל שאין אליהו בא בערבי שבתות", יצטרך לבוא (לכל המאוחר) ביום חמישי, ומה טוב שיבוא עוד לפני"ז, ביום הרביעי, כלומר, מחר בבוקר!

הרב מרדכי אליהו: כתיב "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", והרי, ביציאת מצרים היתה הגאולה פחות משיעור חימוץ, דקות ספורות בלבד!

הרבי: ואם ביציאת מצרים כן, בגאולה העתידה על אחת כמה וכמה - כדאיתא בזהר שהגאולה העתידה תהי' באופן של "נפלאות" אפילו לגבי הנסים, האותות והמופתים (עשר מכות, חמישים מכות, מאתיים מכות, מאתיים וחמישים מכות) שהיו ביציאת מצרים.

הרב אליהו: ממה שכתוב "אראנו נפלאות", משמע, ש"נפלאות" ישנם גם עכשיו, אלא שלא רואים אותם, ולכן נאמר "אראנו נפלאות", שיראו הנפלאות בפועל.

הרבי: לכאורה מפורש הדבר בגמרא - "אפילו בעל הנס אינו מכיר בניסו", ולא עוד, אלא, שזהו נס גדול, שעל זה נאמר: "לעושה נפלאות גדולות לבדו", ש"הוא לבדו יודע שהוא נס", אבל אעפ"כ, אין זה דומה לנס שרואה ומכיר בעל הנס, שאז, צריך לברך על הנס, וכיון שלעתיד לבוא "אראנו נפלאות", יצטרכו לברך על נפלאות אלו, ואולי יצטרכו לברך גם שהחיינו.

נברר אצל אליהו הנביא כל הספקות

[...] הרבי: ... בנוגע לפרה אדומה - כתב הרמב"ם "תשע פרות אדומות נעשו משנצטוו במצוה זו עד שחרב הבית בשני". . העשירית יעשה המלך המשיח", ולכן, פטורים אנו משקו"ט בזה, משא"כ בנוגע לשאר הקרבנות שהם (כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך והצביע לעבר הרב שפירא הכהן שליט"א) על אחריות הכהן.

הרב שפירא: כשמשיח יבוא - ימצאו עצה לכל דבר, רק שיבוא! כשמשיח יבוא - ישתנה גם טבע העולם, יהי' אור גדול יותר, וראיית העיניים תהי' טובה יותר, ובמילא, יוכלו גם לבדוק יותר מהר.

[. .] הרב אליהו : הלואי שמשיח יבוא תיכף ומיד, עוד לפני פסח שני, ואז יבוא גם הרבי שליט"א לארץ ישראל ולירושלים להקריב קרבן פסח, ונוכל לברר אצל אליהו הנביא כל השאלות והספקות גם בנוגע לברכת שהחיינו. הרבי (בחיוך): אשתדל להביא עמי בגד חדש, ואז אצא מכל ספק, ולא אצטרך לשאול זה אצל אליהו הנביא. - מוטב לנצל זמנו של אליהו הנביא על שאר שאלות וספקות שאי אפשר לפתורן ע"י לבישת בגד חדש.

בכל אחד מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח צדקנו

[...] י. הרבי: ... חמישה ואו"ן ד"יעקוב", שקשור עם הגאולה העתידה, כדרשת חז"ל "בחמישה מקומות נכתב (יעקוב) מלא, ואליה חסר בחמשה מקומות, יעקב נטל אות משמו של אליהו ערבון שיבוא ויבשר גאולת בניו".

[...] והחמשה ואו"ן ב"יעקוב" דוקא - מדגישים שייכותה של הגאולה העתידה לכל אחד ואחת מישראל, כפי שמבאר רבינו הזקן [בעל התניא] באגרת הקודש (ס"ז קיא, ב) שנשמתו של יעקב "כלולה מכל הנשמות שבישראל מעולם ועד עולם", היינו, שנשמתו של כל אחד ואחת מישראל היא ניצוץ מנשמתו של יעקב, ולכן, יש לומר שגם החמשה ואו"ן ד"יעקוב" (שרומזים על הגאולה) שייכים לכל אחד ואחת מישראל.

ולהעיר, שכן הוא גם בנוגע למשיח צדקנו - כדאיתא בספרים (מאור עיניים ס"פ פנחס) שבכל או"א מישראל יש ניצוץ מנשמתו של משיח צדקנו, וידועה הראיה לזה - שמצינו בירושלמי שהפסוק "דרך כוכב מיעקב" רומז על יהודי (אפילו יהודי פשוט), וביחד עם זה, מפורש ברמב"ם (בפירוט הראיה מהתורה לביאת המשיח) ש"בפרשת בלעם . . נבא בשני המשיחים" (דוד, ומלך המשיח), והולך ומפרט הפסוקים "אראנו ולא עתה גו' דרך כוכב מיעקב וגו' ", היינו שפסוק זה קאי על מלך המשיח.

מדוע הרמב"ם מאריך בראיות על מלך המשיח

יא. הרבי: בדברי הרמב"ם הנ"ל - יש דבר פלא:

הרמב"ם מאריך בראיות ש"התורה העידה עליו" (על מלך המשיח), ומביא כמה וכמה פסוקים: "שנאמר ושב ה' אלקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך וגו' אם יהיה נדחך בקצה השמים וגו' והביאך ה' ", ומוסיף, "אף בפרשת בלעם נאמר כו'", ומבאר בארוכה פרטי הלשונות שבפרשת בלעם (כולל גם הראיות משאר פסוקים), ומסיים, ש"בדברי הנביאים אין הדבר צריך ראי' שכל הספרים מלאים בדבר זה".

ולכאורה, כיון שענינו של הרמב"ם הוא פסקי הלכות, "הלכות הלכות", "בלשון ברורה ודרך קצרה" – למה מאריך בראיות (לא רק מפסוק אחד, אלא) מכמה פסוקים, למאי נפק"מ (ומה ניתוסף) ב"הלכה" כשישנו עוד פסוק ועוד פסוק שמדבר בענין זה?!

[**הרב שפירא:** אפשר לומר שהרמב"ם מביא ראיות מכמה פסוקים כדי להוסיף בחיזוק האמונה בביאת המשיח, שהרי, מי שאינו מאמין בביאת המשיח הוא כופר.

הרבי: לכאורה בשביל האמונה בביאת המשיח – מספיקה אות אחת בתורה, ועאכו"כ פסוק שלם בתורה, ואין צורך והכרח בכמה וכמה פסוקים].

ואולי יש לומר, שריבוי הפסוקים שמביא הרמב"ם הם בהתאם לריבוי פרטי הענינים שכותב אודות ימות המשיח, עד לסיום הענין (והספר כולו) "ובאותו הזמן לא יהי' שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות וכו'", ומסיים, "שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" – שבנוגע לכל פרט ופרט, יש (כנראה) ראי' מאחד הפסוקים שמביא לפני זה.

לעת עתה לא מצאתי במפרשי הרמב"ם שעמדו על דיוק זה, אבל, כיון שספר הרמב"ם הוא חלק מהתורה שנאמר בה "הפך בה והפך בה דכולא בה", הרי, בכל פעם ופעם יש להוסיף בהלימוד עוד פרט, עוד דיוק וכו', ובפרט כשנמצאים בעקבתא דעקבתא דמשיחא, ואם לא עכשיו אימת!

האמונה וההשתוקקות לביאת המשיח

יב. הרבי: ברמב"ם שם ישנה הדגשה נוספת – "כל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו כו'", היינו, שהחיוב הוא לא רק להאמין בביאת המשיח, אלא גם לחכות לביאתו, וכמ"ש בהי"ג עיקרים "אני מאמין בביאת המשיח . . . אחכה לו בכל יום שיבוא".

הרב שפירא : האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו – הא בהא תליא, כלומר, אם אינו מחכה לביאתו, ה"ז הוכחה שאינו מאמין בו כדבעי, כי, אילו היתה האמונה שלו כדבעי, איך יתכן שלא יחכה ויצפה לביאתו?!... אם אתה מאמין שישנה טובה גדולה כזו – איך יתכן שאינך משתוקק מחכה ומצפה לטובה זו?!... ואם אינו משתוקק ומחכה לביאת המשיח, חסר באמונה שלו!

הרב אליהו : האמונה וההשתוקקות לביאת המשיח כוללת גם שיבוא מהר, תיכף ומיד.

הרבי : גם פרט זה מביא הרמב"ם בספר הי"ד – "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין", "מיד" דייקא.

צריך פסק דין שמשיח צריך לבוא מיד!

הרב אליהו: בפעם הקודמת [תשמ"ו] דיברנו על המשיח, והיינו צריכים לעשות החלטה, פסק-דין, שמשיח צריך לבוא מיד.

הרבי: כפי הרשום בזכרוני - הדגשתי אז גם על דבר הצורך לפסק דין שמשיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד, כולל כמובן במעמד זה - שנמצאים כאן יותר משלשה רבנים, וביניהם - רבנים מארץ ישראל, אשר, "אין תורה כתורת ארץ ישראל", ובפרט תורת כהן, ותורת הראשון לציון (ב"ציון" גופא - "ראשון לציון")

הרב אליהו: "ובא לציון גואל".

הרבי (בחיוך): "ובא לציון גואל" - נאמר בלשון עתיד, וצריך שיהי' כבר בלשון עבר, על-כל-פנים רגע אחד לאחרי זה!

במדרשי חז"ל מצינו שמשיח צדקנו (אליהו הנביא) יתגלה תחילה בגליל (זהר ח"א קיטא), ובגליל גופא - בטבריא, ש"טובה ראייתה", אבל, איש לא יקפיד גם אם אליהו הנביא יבוא בחוץ לארץ, אפילו בברוקלין, ולמחרתו יבוא משיח לטבריא.

הרב אליהו: בנוגע לביאת משיח בטבריא - יש מסורת אצל הספרדים שרבי מאיר בעל הנס (שנפטר בי"ד אייר ומנוחתו כבוד בטבריא) ביקש שיקברוהו בעמידה, ויתנו מקל בידו, כדי שיוכל לילך ולפגוש את המשיח - שיבוא בטבריא - ללא שהיות זמן כלל, אפילו לא הזמן של קימה ממצב של שכיבה למצב של עמידה!

[...] **הרב שפירא:** מעלתה של טבריא מצינו גם לגבי הסנהדרין - כמ"ש הרמב"ם "קבלה היא שבטבריא עתידין לחזור תחילה ומשם נעתקין למקדש".

הצורך בקריאה והכרזה ללימוד תורת הסוד

[...] **טו. הרבי:** בפגישה קודמת (כסלו תשד"מ) נדבר על דבר הצורך בקריאה והכרזה בנוגע ללימוד תורת הסוד, תורת הקבלה, שכן, לצערנו ישנם עדיין כמה וכמה שלא למדו קבלה מימיהם.

ובהדגשה יתירה בעמדנו בסמיכות לל"ג בעומר - יום ההילולא של רשב"י, בעל הזהר, וגדול בנגלה דתורה, ואינו צריך להסכמות כו', וכפי שאמר בעצמו ובפשטות "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין!"

ועוד ועיקר - שעיי"ז ממהרים ומזרזים את הגאולה, כמ"ש בזהר "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזהר . . . יפקון בי' מן גלותא ברחמי", "ברחמי" דייקא, כולל גם "רחמי" שיהי' תיכף ומיד, וכאמור, שיהי' רצון שבפסח שני זה תהי' השקו"ט בנוגע להקרבת

קרבן פסח (לא רק שקו"ט בלימוד על דבר זה, אלא) בנוגע למעשה בפועל, וע"י אהרן ובניו - כדברי הגמרא בריש יומא "לכשיבואו אהרן ובניו ומשה עמהם", שבדאי יורה הלכה ברורה.

בכל אחד מישראל שייך גילוי שער הנו"ן

[...] טז. הרבי: בהמשך להאמור אודות תורת הקבלה - הרי זה מודגש גם בענין ספירת העומר, כי, ספירת העומר היא ענין של נגלה דתורה, ואעפ"כ, תיכף ומיד אומרים ב"רבנו של עולם" ענינים השייכים לספירות - חסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, וכל זה אומר גם מי שלא למד קבלה מימיו! ... מובן גם בכל אחד ואחד מישראל - שמצד ניצוץ משה שבקרבו [...], שייך גם אצלו (לא רק מ"ט שערי בינה, אלא גם) גילוי שער הנו"ן, מעין ודוגמת גילוי שער הנו"ן דמשה רבינו. ויתירה מזה: משה רבינו הגיע לשער הנו"ן רק בסיום עבודתו בעלמא דין, "בן מאה ועשרים שנה אנכי היום", "היום מלאו ימי ושנותי", אבל אחרי שמשה רבינו פתח את הדרך לכל ישראל, יכול כל אחד ואחד מישראל לקבל שער הנו"ן בעבודתו בעלמא דין, נשמה בגוף, לאורך ימים ושנים טובות.

גם שאלה זו תפתר ע"י אליהו הנביא

[. .] הרבי: ... יש לומר דגילוי שער הנו"ן קשור גם עם הגאולה העתידה, עליה נאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ואיתא בזהר "נפלאות נו"ן פלאות".

ויהי רצון שע"י מעשינו ועבודתינו בעניני ספירת העומר (ובפרט לאחר גילוי שער הנו"ן בחג השבועות דשנה שעברה ובשנים שלפנ"ז), נזכה תיכף ומיד (עוד לפני סיום ספירת העומר, ואפילו לפני פסח שני) לגילוי שער הנו"ן (ובחג השבועות יהי גילוי שער הנו"ן באופן נעלה יותר), וכן הגילוי דנו"ן פלאות דגאולה העתידה, ובפרט ע"י העבודה מתוך שמחה וטוב לבב - ששמחה פורצת גדר, החל מפריצת גדרי הגלות, ובפשטות - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תיכף ומיד ממש בלילה זה.

[**הרב אליהו** : איתא בזהר שהלילה דיציאת מצרים היתה באופן ד"לילה כיום יאיר".

הרבי : ועל אחת כמה וכמה בנוגע לגאולה העתידה - שאז יקויים היעוד "לילה כיום יאיר", דפשוטו דקרא מדבר בכל העולם כולו].

(והוסיף בחיוב): ואם ישאלו "מה נשתנה הלילה הזה" - תפתר שאלה זו ביחד עם כל השאלות ע"י אליהו הנביא!

”כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון”

יז. הרבי: תודה רבה על הביקור, הצלחה רבה בכל הענינים, ובאופן של תמימות, ”שבע שבתות תמימות תהיינה”, ובפרט בשנה זו שהיא ”שנה תמימה”, ונשמע בשורות טובות, ובקרוב ממש נתראה בארצנו הקדושה.

הרב שפירא אמר שיש בידו ספר תניא ישן ורשום בו הערות בכת”י, ויש קבלה בידו שהערות אלו הם כת”י של הצמח-צדק. ואמר לו הרבי: אבקש שישלחו לכת”ר הערות הצמח-צדק על התניא שכבר נדפסו, ואם ישנם הוספות – תהי’ לכם הזכות להפיץ תורתו של הצמח-צדק. וכדאי להעיר ששתי השמות ”צמח צדק” הם שמותיו של משיח צדקנו.

הרב שפירא הציג את בנו הרב יעקב אלעזר הכהן שי’, והרבי ברכו ”יראה כהן בציון”, תזכו לברך את בני-ישראל בארצנו הקדושה עד ביאת משיח צדקנו, ועאכו”כ לאחר ביאת משיח צדקנו. וכשאמר הרב שפירא שבנו הוא ר”מ בשיבה – אמר הרבי: השם ”יעקב” קשור עם ענין התורה (...) ו”אלעזר” ע”ש ”אלקי אבי בעזרי”.

הרב יהודה מוצפי אמר שהרב המקובל יצחק כדורי מירושלים ביקש למסור דרישת שלום מאוד מיוחדת. ואמר הרבי: תודה רבה לרב כדורי שליט”א, ותודה נוספת על מכתב הברכה, וכל המברך מתברך בברכתו של הקב”ה שתוספתה מרובה על העיקר.

...[הרבי יצא ללוות את הרבנים, ועודד בידיו הק’ את השירה של הנאספים שיחיו – ”כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון”].

ויגד מרדכי

ליקוטי שבחים שנאמרו מפי הראשון לציון רבי מרדכי אליהו זצוק”ל

הרבי הוא נשמה פללית וצדיק הדור – הוא משה שבדור !

”הרבי הוא נשמה פללית וצדיק הדור. הוא דבר אחר לגמרי, מעולם לא ראיתי גדלות שפזו בכל חלקי התורה... אין זה בן-אדם, כי אם מלאך ה’ צבאות... איש אלקים שאין לו צונות משלו... אדם פנה לא יכול להיות על-פי טבע...”

זכות כלל ישראל מעלה אותו לדרגת איש אלקים... חיד בדרור... נשמה קדושה מיחדת שפאה להושיע את עם ישראל. אהבת ישראל של הרבי, אין לה אף נרע... תמיד לנגד עיניו כל כלל ישראל ממש... אין עוד בדרור הזה רב גדול בכל מקצועות התורה פמוהו... אין שני לו... אין דומה לו... חכם הרזים, גאון הדור... צדיק יסוד עולם, צופה ורואה למרחוק מארעות לפני התרחשותם... כל דברי הרבי מתקיימים במלואם, כל נבואותיו מתגשמות במדק ! הוא משה שבדור ! (י”ט כסלו תשנ”ו)

בשער המלך

ליקוטי שבחים שנאמרו מפי הראשון לציון רבי מרדכי אליהו זצוק”ל

הרבי הוא נשמה כוללת של כלל ישראל

האדמו”ר מחב”ד שליט”א גאון וגדול, קדוש וצדיק רב וחסיד, בקי עצום בכל התורה כולה, בפשט בקבלה ברמז ובסוד, בכל מקצועות התורה כל רז לא אינס ליה. יש רב עדה, יש רב עיר, יש רב יותר גדול ויש רב כולל. הנשמה של האדמו”ר מחב”ד שליט”א היא נשמה כוללת. הוא רב כולל של כלל עם ישראל וכולם חייבים בכבודו.

זכיתי להפגש עם האדמו”ר שליט”א, ראיתי את הגאונות שלו, את למדנותו, את עומק הבנתו, את בקיאותו, את יראת השמים הניכרת על פניו. אבל יותר מזה, מעל כל אלה ראיתי את הענווה שלו.. הרבי המקריב עצמו כלל ישראל, ודואג לכל עם ישראל. בכל מקום שתמצאו בעולם אורה המאירה את החושך והאפילה, מבחינים מיד בטביעת האצבעות והשליחות של האדמו”ר מחב”ד . (בסיום הרמב”ם שנת תשמ”ט בירושלים)

פי גדול מִדְּכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ

הביקור הרביעי והאחרון של הראשון לציון אצל הרבי

(ליל ב' פרשת "לך לך" - ו' מרחשון ה'תשנ"ב)

הרבנים צריכים לפרסם פסק-דין ש"כלו כל הקיצין"

ת. הרבי: ... יש לעורר עוד הפעם (כפי שאמרתי כמה פעמים) שהרבנים צריכים לפרסם הפסק-דין ש"כלו כל הקיצין", ובנוגע לתשובה (כהמשך דברי הגמרא "ואין הדבר תלוי אלא בתשובה") – כבר עשו תשובה (כפי שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר כמה פעמים שכבר עשו תשובה, וכבר השלימו כל עניני העבודה), ועתה נשאר רק הענין הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש.

[...] הרב אליהו: לעתיד לבוא תהי' הטהרה ע"י אפר הפרה שיעשה המלך המשיח, שהרי, נוסף על תשע הפרות שהיו בעבר, תהיה גם פרה העשירית שיעשה מלך המשיח, שבה יהי' גם מאפר הפרה הראשונה שעשה משה רבינו.

הרבי: נוסף על אפר הפרה הראשונה שעשה משה רבינו, יהי' בה גם מאפר כל הפרות שנעשו במשך כל הדורות, שבזה מודגש שבגאולה שלנו תלוי' גם הגאולה של כל הדורות שלפני זה.

[...] הרבי: ויהי רצון שבקרב ממש יתחשב הקב"ה בהחלטת הציבור שאינם יכולים לסבול את גזירת הגלות, ובפרט שכן הוא גם פסק-דין התורה, כפי שפוסקים הרבנים (כנ"ל ס"ח) שכבר "כלו כל הקיצין", וכבר הגיע הזמן של הגאולה האמיתית והשלימה, וכיון שיקויים היעוד "ואשיבה שופטייך כבראשונה", שיחזור ויעמוד בית-דין הגדול בלשכת הגזית, ישאלו ויבררו אצלם כל הענינים שנאשרו בספק, ויקבלו הפסק-דין תיכף ומיד.

תתגלה רוח הקדושה - רוח אפינו משיח ה'

[...] הרבי: ...ויהי רצון - והוא העיקר - שבקרב ממש יתבטל לגמרי הענין הבלתי-רצוי שבחמץ שרומז ליצה"ר, כמו שכתוב "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", שלא ישאר (לא רק "משהו", אלא) אפילו "רוח" בלבד.

הרב אליהו: ואז תתגלה רוח הקדושה - "רוח אפינו משיח ה'".

הרבי: על זה נאמר כבר בהתחלת הבריאה "ורוח אלקים מרחפת על פני המים", כדאיתא במדרש "זה רוחו של מלך המשיח". ולהעיר, שרק לאחר-זה נאמר "ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור", היינו, שעוד לפני שנברא אור בעולם היתה כבר "רוחו של מלך המשיח"!

הרב אליהו: "מים" רומז על התורה, "אין מים אלא תורה", וכיון ש"רוחו של משיח" היא "על פני המים", הרי זה למעלה מהתורה – כפי שאמר כבודו(לעיל ס"ג) שישראל (שמשיח הוא גואלן של ישראל) הם למעלה מהתורה.

הרבי: ויש להוסיף בדיוק הלשון "על פני המים" – מלשון פנימיות, שישראל הם למעלה גם מהפנימיות דהמים.

יו. הרב אליהו: צריכים להחליט ולפסוק שהמשיח צריך לבוא מיד!

הרבי: מיד ממש.

הרב אליהו: מיד דידן, לא לפי שאחרים מבינים, אלא לפי הפסק-דין שלנו.

הגאולה עומדת כבר על סף הפתח

הרבי: אין מה לחכות יותר, כיון שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עשו תשובה, ואין הדבר תלוי אלא בביאת משיח עצמו. – "אין הדבר תלוי אלא בתשובה" הי' לפני משך זמן, אבל עכשיו (לאחרי שכבר עשו תשובה) אין הדבר תלוי אלא בביאת משיח עצמו. כל מה שצריך זה שיבוא משיח בפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה", זה משיח צדקנו!

[...] והעיקר – שיהי' כן בפועל ממש, באופן ש"מראה באצבעו ואומר זה", ותיכף ומיד ממש, כפי שהנני חוזר ומדגיש כמה פעמים שלא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא, אלא שהגאולה עומדת כבר על סף הפתח, ומחכה לכל אחד ואחת מישראל שיפתח את הדלת ויסחוב את הגאולה לתוך החדר!!

...הרבי: והעיקר- שיקויים בפועל תיכף ומיד ממש, ולא לחכות עד שנבוא לארץ ישראל, (כ"ק הרבי חייך, ואמר:) אע"פ שכבודו נמצא כעת בחוץ לארץ, ובודאי לא יקפיד על כך שהגאולה תבוא תיכף ומיד, כשנמצא בחוץ-לארץ, ויצטרך אח"כ להטלטל ולעלות לארץ ישראל.

אשרי חלקם של הספרדים

[...] הרבי: אשרי חלקם של הספרדים שזכו לנשיאת כפים בכל יום(לא רק ביו"ט). – רבינו הזקן רצה להנהיג שגם בחו"ל יקיימו מצות נשיאת כפיים בכל יום, ולאחרי ההשתדלות לא עלה בידו שהציבור יקבל תקנה זו.

והעצה לזה – שתבוא הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד, ואז תהי' ברכת כהנים בבית המקדש, ובשם המפורש (לאחרי שילמדו את הכהנים איך לבטא שם המפורש).

יט. הרב אליהו: בנוגע לבית המקדש – לא צריכים לחכות עד שיבנוהו (כדעת הרמב"ם שמשיח "בונה המקדש"), כיון ש"מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשולל יגלה ויבוא מן השמים" (כדעת רש"י ותוספות [סוכה מא, א]).

הרבי: ולכן יכול להתגלות ולבוא גם בלילה, עתה ממש.

צריכים לפסוק שתבוא הגאולה ממש

הרב אליהו: ואז יקויים היעוד "לילה כיום יאיר", כפי שהי' ביציאת מצרים. – צריכים לפסוק שתבוא הגאולה ממש.

הרבי: תיכף ומיד ממש, ברגע כמימרא, ובמעשה בפועל ממש, שאז אין מקום לפלפול ושקלא וטריא ומחלוקת שצריך להכריע כדעת הרוב, על-דרך מארז"ל "איו למדין הלכה כו' עד שיאמרו לו הלכה למעשה".

הרב אליהו: רצוני לקבל ברכה מכבודו שהקב"ה יזכה אותנו "לאסוקי שמעתא אליבא דהלכתא", "שלא נכשל בדבר הלכה", וכשאקבל ברכה כזו, נפסוק הלכה בנוגע לגאולה (עם היותה ענין על-טבעי) שמשיה צריך לבוא מיד, ויבוא מיד.

הרבי: בפועל ממש.

ובפרט שיש לכם בית-דין שיש בו גם כהן (הרב שפירא), כפסק-דין הרמב"ם ש"מצוה להיות בסנהדרין גדולה כהנים ולוים" (אע"פ ש"אם לא מצאו אפילו היו כולם ישראלים הרי זה מותר"), והרי כל הענינים דלעתיד לבוא יהיו באופן של מצוה מן המובחר ..., ועל אחת כמה וכמה בהלכות הקשורים בעניני הגאולה וההכנה לגאולה, שבהם מסיים וחותם הרמב"ם את ספר ההלכות: "ובאותו הזמן כו' כל המעדנים מצויין כעפר, ולא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד כו', שנאמר "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

... "מים" רומז על התורה, "אין מים אלא תורה", ו"כמים לים מכסים" זה מקור התורה, ששייך במיוחד לרבנים שבבית דין, ובפרט בארץ ישראל, כמו שכתוב "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים – הרי זה תלוי בכם.

נפסוק שמשיה יבוא מיד ממש!

הרב אליהו: אנחנו מוכנים לפסוק גם כשנמצאים עדיין בגולה, שהרי אנו פוסקים כדעת הרדב"ז, שגם כשנמצאים בחו"ל הרי זה כמו שנמצאים בארץ ישראל (כנ"ל סי"ח), ואנחנו נפסוק שמשיה יבוא מיד ממש.

הרבי: בתורת החסידות מובא שבמקום שרצונו של אדם שם הוא נמצא... אין ספק בידי שגם כשכבודו נמצא כאן, מחשבתו בארץ ישראל, בציון ובירושלים, ובמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא. ויהי-רצון שימשיך מקדושת ארץ ישראל גם בחו"ל, וכל-שכן וקל-וחומר באנשי חו"ל. [...] תורה מביאה רפואה לעולם. ויהי-רצון שתהי' רפואה קרובה וגם שלימה בקרוב ממש לכל בני-ישראל בכל מקום שהם, ועד להרפואה הכי עיקרית... רפואת הגלות – שע"ז שמוסיפים ב"גלות" אות אל"ף, שרומזת על אלופו של עולם, ונעשה מ"גלות" "גאולת", גאולת כל בני-ישראל בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, לפני שכבודו חוזר לארץ הקודש, ואז ניסע כולנו יחדיו לארץ ישראל, "בנערנו ובוקנינו גו' בבנינו ובבנותינו".

הרב אליהו: אמן.

הרבי: ברכה והצלחה ותודה רבה.

הרב אליהו: תודה רבה כבוד הרב.

שבקרוב ממש תהיה הגאולה שנוכה לביאת הגואל מיד, היום ממש!

הרבי: יהי- רצון שבקרוב ממש תהי' הגאולה, אזי אבקר את כבודו בהיכל קדשו בארץ הקודש.

הרב אליהו (בהתלהבות): ברוך הבא! אני אגיד בשמחה רבה: "ברוך הבא בשם השם".

[...] כ"ק הרבי יצא ללוות את הרב אליהו ...

הרב אליהו: יהי-רצון מהשם-יתברך שנוכה לביאת הגואל מיד, היום ממש.

הרבי: עוד הלילה. ובזכות קבלת אורחים נקבל גם פני השכינה.

[כ"ק הרבי מליובאוויטש ליווה את הרב מרדכי אליהו, ובהמתינו לנסיעת המכונית, עודד בידו הק' את הנאספים שיחיו שניגנו "כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון"].

(מתוך רשימת הדברים המופיעה בשלימותה בתורת מנחם תשנ"ב חלק ראשון ע' 245-227)

וּמְרַדְּכֵי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ

פסק הדין להבאת הגאולה

מאת הרה"ג הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל ובית דינו
[הועתק מילה במילה מכתב ידו - ע"פ החלטת תלמידיו נטמן עמו בידו]

ב"ה

שמענו הדברים בכתב ובע"פ

ברשות קוב"ה ושכינתיה וברשות בי"ד של מעלה.

אנו בי"ד של מטה לאחר ששמענו הדברים הטענות והבקשות שנאמרו בדמעות שליש, בזמן יציאת מצרים, היו ערום ועריה עד שנאמר בדמיק חיי כדברי ר' מתיא בן חרש, כידוע. אנו רואים שלא דם קרבן שה ולא מעט דם מילה אלא בדור שלנו בדמייך חיי ממש כמה דם נפשות נקיים נשפך מעמו ישראל ויהא חשוב כדם עולה חטאת אשם ושלמים ודם ריצוי הוא, ומצרפים גם על גלות השכינה ולפיכך אנו מקבלים את ארבעת הבקשות והדרישות, ופוסקים:

- א. דור זה זכאי וראוי לגאולה.
- ב. אין מידת הדין יכולה לעכב הגאולה.
- ג. מידת הדין חיבת להסכים עם מדת הרחמים לגאול את ישראל.
- ד. על מידת הדין לעמוד ולבקש גאולת ישראל עתה דידן.

ומבקשים מבורא עולם שיעשה למענו ולא למעננו ויסתום פי שטן ואל ישטין. וישלח לנו אליהו הנביא שיבשר לנו את הגאולה כאמור הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא וכו' וישלח לנו משיח צדקנו ושיבנה בית המקדש במהרה דידן ומיד. יראו עינינו וישמח לבנו בעגלה ובזמן קריב אמן ואל תסתר פניך ממני, האר פניך נושעה. וישא פנים לנו בזכות אבותינו זיע"א

וע"ז באנו על החתום ביום ה' ניסן תשנ"ה

מרדכי אליהו [בראש בית דין של עשרים ושלושה!!!]

רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הָנֵם וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׂר אֶתְךָ

(ישעי'ה מא, כז)

מעשה שהיה

הראשון לציון: הייתי סנדק ע"פ ה'אגרות קודש'

הראשון לציון הרב מרדכי אליהו זצ"ל, לאחר ששימש כסנדק בהתאם למענה הרבי באגרות קודש:

עשר (בלעיה"ר); לא מגיע לאמא לאחד עשר ילדים שתשמח אותה בסנדקאות לבנה? "הטיעון האחרון הכריע את הכף, והרב 'נכנע' ואמר: "אתה צודק – מגיע לה! למרות שקשה לי, אני אבוא!" ערכתי את כל התיאומים הנדרשים, ובז' שבט בשעה שתיים אחר הצהריים נערכה הברית ברוב עם בירושלים, כמתוכנן, על ברכיו של הראשון לציון. בסיום, כשהרב עמד כבר לחזור לביתו, פניתי אליו והודיתי לו על שזיכה ושימח אותנו כל כך ואז הוספתי: "הרב! יש לי הפתעה נעימה בשבילך! ידעתי מראש שכבוד הרב יהיה הסנדק בכרית הווי"!

הרב זצ"ל הביט בי בפליאה ובחיוך ואמר: "אתה ידעת מראש שאני אהיה הסנדק? אני בעצמי לא מבין בכלל מה אני עושה פה, ואיך הסכמתי לצאת מהבית במצבי הנוכחי. אז איך אתה ידעת?"

בו במקום שלפתי את כרך ה'אגרות קודש' עם המכתב שכתבתי לרבי, ואמרתי לו: "ממענה שקיבלתי מהרבי מליובאוויטש הבנתי שאתה תהיה הסנדק!"

הראשון לציון הגיב בפליאה עצומה: מה אתה אומר? איפה ראית את זה?

"הנה כאן באגרות קודש", אמרתי לו, והצגתי בפניו את מכתבי והמענה של הרבי: "מרדכי הצדיק... מחשובי הרבנים! הרב ביקש לראות מקרוב את הדברים, קרא את השאלה והתשובה בעיני, ואמר: "אני

צדיק?" ובענווה האופיינית לו הניף בידו בביטול. ושוב הביט ב'אגרות' בשמחה ובפליאה:

"פלא פלאים. הפלא ופלא! עכשיו אני מבין מה אני עושה פה. הרבי מליובאוויטש קרא לי להיות סנדק על הילד שנקרא כשמו!" והוסיף לשאול אותי: "למה לא אמרת לי מההתחלה שהרבי קבע שאני הסנדק?" "לא ידעתי כיצד תהיה תגובת כבוד הרב", עניתי, "ומה זה משנה, העיקר שהרב היה הסנדק, כרצון הרבי!" הראשון לציון חייך ואמר: "מה זה משנה? אם הייתי יודע זאת מראש, הייתי בא יותר מוקדם לכבוד הרבי!"

•••

חלפו כמה שנים, וזכיתי כמה פעמים ליוזם עצרות תפילה בכותל המערבי למען הגאולה בשיתוף פעולה עם עוזריו של הרב. תוך כדי שיחה, כמשיח לתומו, סיפר לי הרב רפאל עטיה ממקורבי הרב, שפעם התכנסה קבוצת תלמידי החכמים סביב ה'ראשון לציון', ובמעמד זה סיפר להם בהתלהבות כיצד זכה להיות סנדק בכרית... על פי מענה מהרבי מליובאוויטש באגרות קודש... כשסיים לספר לי על הברית והסנדקאות המיוחדת, גיליתי לו ש'בידי הווה עובדא' אני אבי הבן [הרב חיים ששון]!

(הסיפור פורסם בספר "אביהם של ישראל" חלק שני ע' 140-139)

"אם הייתי יודע זאת מראש, הייתי מקדים לבוא לכבוד הרבי!"

בכ"ט בטבת תשנ"ט, נולד לנו בן במזל טוב ובשעה טובה. היתה לי התלבטות לגבי זהותו של הסנדק. כיון שזכיתי להיות קשור עם פסיקותיו והדרכותיו של הראשון לציון הרב מרדכי אליהו זצ"ל בתחילת תהליך התשובה שלי (ב'מכון מאיר' שלידי ישיבת 'מרכז הרב') כבר לפני 33 שנים, רציתי תמיד שהוא יהיה הסנדק, אך בכל פעם הדבר לא הסתדר. קיוויתי מאוד שהפעם כן. כתבתי על כך לרבי באמצעות ה'אגרות-קודש' וציניתי את שמו של הרב מרדכי אליהו זצ"ל. כשפתחתי את

הספר, מצד ימין הזדקר לנגד עיני השם "מרדכי הצדיק", ומן הצד השני היה כתוב: "מחשובי הרבנים!" ראיתי בכך רמז ברור מהרבי שהראשון לציון צריך להיות הסנדק.

פניתי ללשכת ה'ראשון לציון' אך שם הסבירו לי שהרב לא חש בטוב, ולא יצא מביתו זה כמה שבועות. ניסיתי להמתין עוד כיומיים, שמא ירגיש טוב יותר לקראת מועד הברית. אך גם לאחר מכן הסבירו לי שאין על מה לדבר והרב לא יוצא לשום אירוע בשבועות אלו. כמעט התייאשתי. ואז פגשתי את הרב יהודה מוצפי וסיפרתי לו את הסיפור כולו. הלה שמע ויעץ לי: "שמע ידידי, יש ארוע אחד שהרב אמר שהוא חייב ללכת, אפילו לכמה דקות, ההילולא של ה'בבא-סאלי'".

כי הוא חייב זאת ל'בבא-סאלי' זי"ע בשל הקשר המיוחד ששרר ביניהם. לך אפוא להילולא, חכה לו במעלית ותפנה אליו ישירות". 'קפצתי' על הרעיון, וכך עשיתי. ההילולא התקיימה במוצאי-שבת, ד' שבט, באולמי "היכל דוד" בירושלים.

'טסתי' במהירות לאולם שבו נערכה ההילולא והמתנת הראשון-לציון. והוא אכן הגיע. מיד כשיצא מהמעלית, ניגשתי אליו לבשר לו שנוולד לי בן. הרב חייך ולחץ את ידי בשמחה ובירך אותי שאזכה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו "בעתו ובזמנו". אמרתי לרב שאני מבקש לכבדו בסנדקאות בכרית. הרב הביט בחיוך (של חמלה) לימינו ולשמאלו, לעבר עוזריו, ואמר: "תשאל אותם, אני לא יוצא מהבית כבר כמה שבועות, רק ההילולא ה'בבא סאלי' שזה קרוב, וגם זה לדקות אחדות לברך את הקהל לכבוד הבבא סאלי זי"ע, ומיד אני שב. אני חש בטוב".

אמרתי לרב אליהו: "הרב! אני עושה את הברית בגבעת שאול, שתי דקות מהבית של הרב, ואעשה זאת בכל שעה שיהיה לרב נוח, ובלבד שיהיה הסנדק!" כשראיתי שהרב כאילו מתלבט, כי לא היה נעים לו לדחות את בקשתי, המשכתי להתחנן ולהפציר: "בשלושת הבנים הקודמים זה לא הסתדר, הילד הזה הוא ילדינו האחד

מנחם ששון על ברכי הראשון לציון